

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő: **BILKEI FERENC.**
Segédszerkesztő: **KETSKÉS ELEK.**

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér I.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytőzsdékben.

Temetés.

Nyolcvan esztendő, tengernyi munka után egy csöndes, szűk koporsó az osztályrészek alatt csak dícsőséget, csak babért tudott fűzni nemzete homlokára.

Bármint fájjon a mulandóság, bármint zokogjon fel az elmulás fölött érzett keserűség siráma, egy gondolat, egy érzelem esti csillagként ragyog felettünk.

Az elválás csak ideiglenes lehet, Jókai nem szűnt meg a miénk lenni. Sírathatja a fújó szellő, lelkének porhüvelyé rommá lehet, összevegyülhet az édes hazai földdel, a melynek minden röge iránt annyi szeretetet tudott érezni és ébreszteni: de lelke, halhatatlan szelleme nem szűnt meg és nem szűnik meg élni és virasztani a hármas halom, kettős kereszt birodalmában.

Halála nem elmulás, hanem csak nyugalom, álomnélküli pihenés. Megválni nem fogunk tőle. A szép és nemes, melyet műveiben örökül hagyott nemzetének túléli a gyarló, a mulandóság hatalma alatt nyögő testet. Jókai megmaradt továbbra is a miénknek, a magyar nemzet nagy alakjának, a hazaszeretet őszfűrtli profétájának,

a magyar nemzet legszebb tulajdonságai élő, dalolni soha meg nem szűnő lantosának.

A nemzet gyászának, a szomorú halottas rítusnak, a koporsóra dübörgő hantoknak a hatalmát egy gondolat fogja enyhíteni, mert nem hal meg és nem halhat meg a miénknek egy szabad nemzet annyi kincsét: annyi gazdagságot köszönhet.

Levél a vándorgyűlésről.

Kedves Lacim!

Egy hete már, kedves barátom, hogy hangzott e város falain belül a Szent Imre Kör 123 tagjának nádó éljenése s örömkialtása a városunkban tartott II. vándorgyűlése alkalmából.

Sajnálhatod örökre, mondhatom, hogy nem voltál jelen ezen a telivér magyar ünnepen. Mennyi erő volt a karokban, mennyi élet az arcokon s még mondjam-e, mennyi tűz a szívekben! Csupa magyar dalia lépdelt a város aszfaltján az alatt a fehér selyem zászló alatt, melyről a magyarok Patronájának s első magyar ifju Szentjének, Szent Imrének a képe mosolygott le. De hiszen hazajöttök, édes otthonukban jártak. Viszszahozták őket a mai magyar ifjak!

Édes Lacim, láttad volna csak, mennyi kíváncsi ifju s öreg állt ki a kapukban, mikor szépen *glódiában* felvonult a helybeli középiskolai diákok vezetése s zászlaja alatt a kipódrótt ba-

szu sok legényember. Nálatok falun a katoná-
t sem nézik úgy meg, mint ezeket itt a városban, akik pedig még nem katonák, mert hiszen nem is voltak katonaruhában. Volt ugyan néhány disz- s nem diszmagyar-ruhás levante, de a többi csak szalonban jött.

De a szívük! Édesem, ha láttad, akárom mondani: hallottad volna a szívek dobogását, a keblek hullámzását! bizony megjédtél volna, a mint hogy mi is majdnem úgy jártunk. Pedig csak a Főhercegnőnek éljenetek olyan ünnepiesen a zirciek *virágos* bejáratánál s folyosóján; tudod, ottan a kapu alatt!

Hanem amit most mondok, kedves Lacikám, az már valami. A diákmisét a Püspök mondotta. Soha még diákok ilyen urak nem voltak: a megyés püspök ur Örnéltsága misézett nekik fél 11 órakor. Nos, a miséig ugyancsak kialhatták magukat.

Mise után prédikáció is volt! De még milyen! A híres *Prohászka* Ottokár, most már egyetemi tanár tartotta! Soha még ilyen beszédet! Pedig itt is tudnak ám a mi városi papjaink prédikálni. Különbön nem szölok róla, olvasd el az ide melékelt Naplót, mely a multkor már lekötött a hatalmas beszédet.

Ezen a mult vasárnapon délben szellemileg ebédeltünk! Epen délet harangoztak, mikor a Szent István Teremben megkezdették a diszgyűlést. Minden pont érdekes, szép volt, pedig volt valami 10. Sokat beszéltek; de minden szónok okosan. Meglátszott, hogy most készültek. De hisz jó is volt, mert délben, türes hassal végighallgatni egy-egy *hasból-beszélő*, unalmas bácsi,

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Frederi Mistral.

Irta: Gróf Festeticz Bennó.
(Folytatás.)

Ramoun majorjában egy sereg fiatal leánya szedi le az ágakról a selyem gubókat, az öregek komolyan beszélgetnek, az ifjuság pajzán trécselés, költődés, tervezgetés és dalolás között folytatja a dolgát. Majd hű légvárakat építenek. A büszke, rátartós Laura, tündérország királynője szeretne lenni. Clemence, ha király venné el, régi pompájában építené fel újra Li-Baust. A másik, visszaállítaná a troubadourok udvarát. Udvarában hét szép leánya volna a bíróság s hét költő vezetné a jegyzőkönyveket. Az édes álmoképeket szövegű leányok között megjelenik Mireio, korszójában zamatos édes itallal. A pajkos leányok meg édesen kérdezik, mit csinál, hol van a szegény kosárkötő fiu? Mireio mélyen elpirul, midőn látja, hogy az édes titok el van áruvva. Az öreg javas asszony, Taven pártját fogja Mireio és Vincen szerelmének. Megvédelmezi a szegénységet s egy legendát beszélve el, más irányba tereli a beszélgetést. Isten előtt nem szegényen a szegénység. Elt egyszer egy

pásztor, nyáján kívül alig ismert mást. Midőn előregedett, magányos remeteségéből a leberouni lelkész elé járult, hogy utolsó gyónását végezze el. Rög volt, hogy első áldozását végezze. A sziklás, vad, kopár pusztai völgyben, hol élet éveit lemorzsolódtak, nem állott templom, még kicsike kápolna sem. A szegény pásztor imádkozni is elfelejtett már réges-régen. S midőn most a hosszu ut után, megtörve alázatosan állt a szent életű remete előtt, a lelkész e nyajas szavakkal hitva fel, könnyítsd meg vétkes lelkedet bűneid súlyától és gyónd meg azokat. Nyájamnak és a pásztoroknak hű és vidám késérője a barázdabillegető, egykor körülöttünk lebegett gyorsan csapkodva szárnycsákaival. Túrelmetlen hebehurgyaságomban követ dobtam reá és agyon ütém a szegény kedves madárt. Ha nem akar csúf gúnyt űzni az öreg juhász e szent helyen, akkor sajnálatra méltó örült mondhatja ezt — gondolja a lelkész. Probára akarta tenni, azért reá parancsolt — akasztd fel subádat a dorongra ott — a dorong a kápolnába rézsutos irányban beeső napsugár vala. — Addig elkészitem a szent oszttyád az áldozáshoz. A vén juhász töprenkedés nélkül függeszté az üres levegőbe subáját. S ime a fényes napsugáron lógva marad az. A lelkész könnyes szemekkel borult le az agg előtt, hogy adhatnék feloldást és lelkitanítást én neked, hiszen te széht vagy és én szegény bűnös. Elhallgatott

Taven az öreg javas asszony. A költődés pajzán hangja elnémult. Most a leányok Morst kérik meg, hogy az igaz, mélységes, legyőzhetetlen, minden, a legnehezebb akadályokkal is győzedelmes megküzdő szerelem-éneket, a Mageli dalait énekelje el. A népdal bájós akkordjai között nyugovóra szál a nap, a mező munkásai letették már a sarlót s haza jöttek; hogy együtt költsék el a hosszú kóasztalnál az arnyas fa alatt vidám estebédjüket.

Meg jön a barátság talán ősz és a tél. Az ének elhallgat. Mistral a napsugaras tavasz és meleg nyár költője. „Lon solem me fai canta.” A napsugárban fakadok dalra. A feliberek címe-
renek felirata. En — mondja egy költeményében — nyáron dalolok, télen alszom. Elmulik a tél ismét itt a tavasz, nyílik már a sűrű erdő árnyában az ibolya szende illatos virága. Három kéro vetekedve toborza Mireio kezét, kinek szépségének híre messze vidéken elterjed, a három kéro gazdag jómódu férfiú, Alári a juhász, Veron a csikós, Outrias a gulyás. Mistral ez alkalommal festői képét adja a Provánsz állat-tenyésztésnek, a pásztorok életének, szokásainak. Mireio mind a három keronék tagadó választ ad. Az első kéro, Alári a juhász ezernél többet számlál nyája. Evszázadok óta májusban a téli szállásokról a hegyek tetőire terelik a nyájukat. Alári mintha a véletlen hozta volna a kuthoz, melyből Mireio

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű őr-, női-, gyermek- és egyenruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végáruk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti ki-
szolgáltatást ígérek.

156—11

Mai lapunk 4 oldal.

00000290

— bizony-bizony nehéz lett volna. De nekünk öröm volt — hallgatni!

Sőt el is feledkezünk az ebédéről, mikor az a Kálmán gyerek magyar öltözékben kiállott a pódiumra! Ugy szavalt, olyan mimikával s gosz-tussal adta elő Rákóczi zászlaját, hogy bizony mondom, még a mi színészeinket is lefőzte. A gimnázisták éneke hozzá még egészen meghatott bennünket. Edes Lacikám, én láttam síró asszonyokat is. Dehogyan gondoltam ebédre! Kellett akkor nekem!

Lelkesedtünk, ujongtunk; hanem volt is miért. Riadtunk! Hallottad?! Riadtunk!

A bankettért már nem volt kár, hogy el nem jöttél. Cserevny ur most nem nagyon tett ki magát. De azért vigan voltunk! A pesti gyerekek ingyen ehetek, ihattak eleget; már tudod, amennyit adott nekik Cserevny! No de azért bátran jól laktunk. Pláne ha azt is figyelembe vesszük, hogy egy krajcárjukba — majdnem elhibáztam — fillérvükbe sem került.

Ingen ez is jó lehetett nekik! Különböznem igen koplatunk. Volt bőven — beszéd. Annyi lelkes s nem lelkes „hörpögés” nem egyhamar hall az ember. A püspök ur kezdte. Alva hallgattuk végig. Bizony elfaradtunk volna, ha valamennyi szónokot így kellett volna végig élveznünk. Még ülve is megunt... majdnem nagyon is leszóltam ezen lelkesült beszédeket. Leg-alább Cserevny ur nyugodtan beszédhette a fő fillérvéket a helybeli bankettözöktől — ha ivott bort, ha nem, a fél liter bor árát meg kellett fizetni.

Szorosan is voltunk, de legalább módunkban volt nagy urakhoz dörgölődni! Mert tudod, edes Lacikám, itt volt a város színe-java! Még a polgármester ur is kitüntetett bennünket katholicusokat. De még milyen beszédet mondott! Csak úgy hízunk bele! Ékesen, gyönyörűen beszélt. Hej, ha így is cselekszik! Akkor mondjuk csak a Magyar Szó cikkéért, hogy mégis csak *újen* a *fehértvári polgármester ur!*

Bankett után a jó Pety bácsi lefotografált bennünket! Milyen öröm nekünk, hogy a püspök ur Öméltségával egy képen lehetünk. De elgondolhatja majd egy-egy szegény egyetemi hallgató ur ott a fényes fővárosban: milyen jó lenne nemcsak fényképen, hanem asztalnál is állandóan együtt lenni a fehértvári jó püspök ural.

Tudod edes Lacikám, költői része is volt ennek az ugynevezett *vándorgyűlésnek*. Nem azért vándor ám, mintha vándorló legényekből

állt volna, hiszen itt *egyetemi polgárok, urak* gyűléseztek, hanem azért, mert tudja Isten, mikor jönnek megint Fehértvárra. Vagy talán azért, mert a Vörösmarty szobornál ugyancsak *megvándoroltattuk* a kíváncsi asszonyokat. Fél 5-re vártak bennünket s csak 5 után érkezünk meg. Pedig gondolhatod edes Lacikám, hogy egynemely *asszonyútság* már fél 4-kor ott lehetett. Volt is, mert a kíváncsiság húzta-vonta oda. Talán épen azért is *vándorgyűlés* volt ennek az ünnepek a neve, mert ott ők gyűlésezhettek!

A Vörösmarty szobrot szépen megkoszorúzták. Dörgedelmes szavaltatok s beszéd volt itt hallható. Valami Losonczy gyerek beszélt! De tudta is a magáét. Diákok is megköszöntötték Vörösmartyt; szépen elmondották a versüket. Pláne az egyik maga csinálta! Dicséretére válik!

Ismét a vasúthoz mentünk. Itt volt csak riadalom! Folyton *Szenczy* igazgató urat s valami *Vargha* Damján nevű tanárt éltették! Nem tudom, miért; talán nem volt más dolguk a jó kedvű ifiuraknak.

De már azt sajnálom, hogy nem láttad a vonatindulást. A kocsi ablakán 100 meg 100 fehér kendő lobogott ki; a mi diákjaink kezéből meg feléje. Valami nagyszerű volt a sok lobogó kendő s robogó kocsi-sor!

Jól is tették ezek a gyerekek, hogy eljöttek ide. Örültünk nekik, ők is örültek Fehértvárnak, tudom! Most már legalább megismerjük egymást ma e széles hazában!

Derék gyerekek ezek mind! Azt hiszem, sokszor ránk gondolnak.

Te is gondolj rám sokszor. Levelem kissé hosszú; de ha jól eset leírni! Tedd meg azt a baráti szívességet, hogy olvasd el.

Ölel barátod

Alba, 1904. május hó 9-én.

Gyuri.

A jótékony nőegylet estélye.

A nőegylet és annak áldásos működése iránt való rokonszenvnek és elismerésnek tolmácsolására alig találhattunk volna szebb és meghatóbb példát, mint közönségünknek szombat esti viselkedését. A szó szoros értelmében tüntetett a közönség imponzáns megjelenésével, elismerve, hogy a humanitáris intézmény ténykedése kikristályosodott lelkében s egyesek keze által végzett jótételeknek ott működik az egész város

szíve és rokonszenve. Viszont őszinte hálával és elismeréssel konstatajuk, hogy a jótékony nőegylet annyi szépet, nemeset, annyi bájosat és elragadó produkált, a mi nemcsak a mindennapi mulja felül, hanem méltó büszkeségére szolgálja bármely művészi egyesületnek is. Az előképek feledhetetlen emlékként rajzolódnak közönségünk lelkébe. Annyi izlés, annyi báj, és szeretetreméltóság jelentkezett minden egyes szereplőnél, amennyit várni sem mertünk. Nem vállalkozunk rá, hogy mindegyik képről külön írjunk bíráló sorokat, hiszen a díszítő jelzők egész halmazát kellene egymás mellé csoportosítanunk. Röviden csak az egyes szerepek jelzésére szorítkozunk. *Fiáth* lly báróné a megnyitó képet testesítette. Fehér ruhában, görög kosztümben felemelt kezével mintegy bemutatva a nemes célt, amelyekért az egyesület állandóan működik: *Adakozzunk a szegényeknek!* A Mohai Ágnes-forrást bájos magyar jelmezben *Filler* Lujza kisasszony jelenítette meg. Delbeck pezsgőnél *Révy* Gizella szerepelt, a Kathreiner kávénál *Lichtnecker* Juliska, Ray szappannál *Vértessy* Mathild, Suchard csokoládénál *Lichtnecker* Piroksa, Schleicher virágkereskedésénél *Fleischer* Antónia urhölgy. A második részben Mattoni Giesshübljét *Kenessey* Margit ajánlotta, Törley pezsgőjét *Grundböck* Gizella, a Kristályvizet *Kelley* Flóra, a Franck kávé *Skalka* Irma, Kin-fu cigarettát *Gebhard* Irma, Dietzl porkecskedését *Keller* Mariska, a Guber-forrást *Bollácsék* Anna.

Végzőnek maradt *Czirák* Mari grófnő mint Hungaria megszemélyesítője Csillagó ragyogó kosztümben, fején koronával elbűvölő a néző közönséget, mely alig tudott betelni a bájos jelenség szemlélésével.

A világítás, mely az előképeket körülvetette s ragyogó keretül szolgált neki, a Schuckert cég derék munkája.

A reklámképek bemutatása közti időközött a honvédeknek Frycsaj Richard vezetésével mellett való játékát töltötte be (azt hisszük felesleges a dicséret.) Schranz János az ő gyönyörű baritonjával nagyhatást kelte énekelte el Bob hercegből a hulló legendáját. A kitűnő kísérlet zongorán Korniss Zoltán szolgált. Courard Vilmosné pedig Schwarzbach Flóra urhölgy remek zongorakísérettel néhány szép dalt (magyart is) adott elő a közönség viharos tetszésnyilvánítása mellett.

Felszolgálói a következő hölgyek voltak szívesek: Balogh Márta, Brünner Ella, Bédy Irén, Dedinszky Olga és Afra, Diebala Erzsike, Dras-

vizet merít megkérdezve őt, mely uton hajtja nyáját a cél felé; hogy el ne tévedjen. Mireio utbaigazítását megköszönve megkéri kezét a szerelmes juhász, ki ámulva látja, hogy a leányka szebb, bájosabb, kedvesebb, kívánatosabb mint a kőszá hir mesélte. Nézd leányka! e nagy nyáj az enyém, jó módban fog élni az ki feleségem lesz, csöndes magányban, a szabad természetben nappal és éjjelen hallgatja a csalogány dalát s ha pusztáink legszebb virága Mireio nem vész meg, nem hiu ékszeret ajándékoznak neked, de e szép bútkifából faragott poharat. A leányka sokáig nézi a szép poharat; melyet Mistral oly költői művészetrel ír le mint Homer Iliaszában Achilles paizsát. A leányka elfogódva nyujtja vissza a műremeket, szép, nagyon szép e pohár, de ne nehezít meg reám az én kedvesem ajándéka sokkal szebb, ha ő szerelmes szemével reám néz, lehunyom pillámat s szívembe oly szerencse oly boldogság lángol lobogva, mely lelkeimnek szinte fáj. — S mintha tündér volna, elsuhan. A juhász bánatosan követi nyáját. Nem sokára a juhász után, megérkezett Verán a csikós, a Camargó sósízü rétejn száz szürke kanczája legel. Déleeg, nemes faj, idegent nem tűr meg a hátán s csak nehezen lehet megszéldíteni, a mint szabadon száguldoznak tuskón bokron át, azt vélnéd, Neptun fogata elől szöktek meg. Verán az apával Ramvunnal beszél, ki apját nagy apját

ismerő, s ki tudja mily gazdagok. Szívesen is odadná leányát és előlegezi apai áldását ha Mireio-nak is így tetszik. Mireio meg ijed, kitérő feleletet ad s halasztást kér, még nagyon fiatal, még nem akarja szerető szüleit elhagyni. Hisz nem is ismeri Veránt. Verán, a deli büszke legény is irtósen távozik.

Megjön Ourrias a gulyás, ő a leggazdagabb, s szívében vérszen lángol a szerelm elolthatatlan szenvedélye. Ourrias délceg, erős legény, izmos ördének egy csapása elkibátja az erős bikát nem egyszer terít földhöz szarvánál fogva a fiatal bikát, hogy az fájdalommal nyugott vas erejének nyomása alatt. Szívének érzése is vad, kegyetlen, erőszakos kíméletlen és ellentmondást nem tűró lelkének akarata.

Ourrias gazdaságára hivatkozva kéri feleségül Mireiot, Mireio csak avval fogja kenyerét megenni a kit szeret s fészket csak annak kedvéért elhagyni ki szívet meghódítja. Jó, — mondja Ourrias — szeress hát engem legszebb leánya a Provánsznak. A leányka kötekedve utasítja el. Akkor foglak szeretni, ha a kákán a szőlő nemes gyümölcse terem meg; ha lándzsádnak száraz nyele virágot hajt, ha e sziklák itt viassza olvadnak, ha e magaslatokat a tenger hullámai nyaldossák, s a hegyen ülő Li-Baus városába hajón lehet evezni. Bősz haraggal szívében vágtat szilaj papirjában haza felé Ourrias. A jegenyefák árnyéka

hosszúra nyult már a lassan lenyugló nap vérpiros fényében Ourrias örületes szenvedélyvel mérlegeli a gyalázatot mely rajta megesett, hogy égő szerelmét csufosan visszautasítja a pusztá gyönyörű leánya, haragjában szeretne volna lándzsájával átfojni a nap golyóját. A gonosz Ourriással találkozik a nyulánk Vincén, az ifjuság szerelmi boldogsága és a vidám béke és meglepődés érzete ragyogott szép arcán. Ourrias meggyanítja, hogy Vincén a vetélytársa; őt szereti Mireio s azért nem akar felésege lenni. Szó szót ér előbb, majd birokra kelnek. A küzdelem leírása a költemény egyik legszebb része. Az izó szenvedély, a duzzadó férfias erő vészes összecsapása ez. Súlyosan és sűrűen hullanak az izmos öklök nehéz ütése.

Mint két bőszerű bika állnak egymással szemben, csapás csapásra hul, a föl remeg lábuk alatt, a fővény porzik, zörög a kavics, hosszú, és rettenetes küzdelmük; mert a szerelm erőt ad a haragnak, s mindkettőjüket a szerelm hatalmas ösztökéli, irányítja. Majd átölelik egymást, duzzadnak az izmok, mint ha kigyók volnának karjaik oly szorosan fonják át egymást, ereik kidagadnak mintha pirosan akarna kibugyanni a vér, e hevesen lüktető forró vér.

(Folyt. köv.)

Szlanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dusan felszerelt raktáromat a legfinomabb tavaszi és nyári angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legújanyosabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

kóczy Irén, Deutsch Margit, Fister Margit, Kuti Jolán, Kaitenecker Ilona, Kálmán Lenke és Margit, Lambrecht Mariska, László Elvira, Mellán Janka, Pellett Gizella, Pichler Annuska, Redl Ida, Révy Emny, Sárkány Mariska és Margit, Szeffő Kata, Tantossy Mariska és Ilona, Koltai Tóth Laura, Udvardy Szalome, Vida Irén, Klöckner Margit, Miklovich Erzsike, Schády Miczi, Witzlinger Györgyike.

Az úrnők közül a pénztárnál Reé Istvánné, özv. Schnetzer Nándorné, Wéber Károlyné urhölgyek voltak. Az élő reklámképek rendezését Szögyény-Marich Julia, Fittler Béláné, dr. Varga Zslgmondné és Fiáth György végezték. A huszfélek felügyeletét Dieterich Szilárdné, Deutsch Adolfné, Wéber Károlyné, Fanta Adolfné, Szepessy Gézáné vállalták magukra. A pezsgőnél és bornál Lichtneckert Antalné, Varga Dezsóné, dr. Lauschmann Gyuláné, Heltay Jenőné, a süteményeknél Aujedzsky Adolfné, Schlamadinger Alajosné, a theánál Gebhard Bödogné urhölgyek voltak szívesek a nemes cél érdekében fáradozni. Köztük volt azonban fáradhatlan gondjával és odaadó szeretével Szögyény Marich Julia urhölgy ki a hölgyeken kívül méltó segítséget Fiáth György titkárnál talált.

UJDONSÁGOK.

— **Keresztjáró napok.** Az egyház 15 százados, ősi szokásához híven, a három keresztjáró napon (ez évben május 9., 10. és 11.) körmenetileg látogatják meg: a papság, az iskolai növendékek és a buzgó hívősegek városunk három templomát, hogy az Úr áldását kérjék városunkra. Ma a zirciek templomában mondták el a szokásos imádságot, holnap a Szent-Ferenc-rendiek templomába, holnapután pedig a szeminárium templomába indul a körmenet.

— **Eljegyzés.** Pete János, a Kölcsonös Népsegélyező-Egyesület közkedveltségnek örvendő főpénztárosa eljegyzte bátori Sigray Sándor bájos leányát, Gizellát.

— **Lemondás.** Ma értesülünk, hogy Say Ferenc, az iparistület elnöke levelet intézett Reé István főkapitányhoz, melyben bejelenteti az elnöki állásáról való lemondását. Öszintén megvalljuk, hogy ez a hír megdöbbent bennünket, a mint megdöbbénéssel fog róla értesülni mindenki. Say Ferencben az iparistület egy oly előkező értelmiségű birt, a ki annyi szakavatottsággal és ténhetlen akaraterővel harcolt az iparosok jogaiért, hogy távozását — különösen most — az iparosok helyzetének kuszáltsága idején — nagy veszteségnek tartanánk. Reméljük azonban, hogy az elhatározás meg lesz még változtatható.

— **Esküvő.** Röhlich Gyula székesfehérvári postatiszt tegnap tartotta esküvőjét Brucker Sárka kisasszonnyal Truka Zsuffel felügyelő bájos sógorjével Nagylángon.

— **Az orsz. Vöröskereszt-Egyesület.** székesfehérvári városi választmánya ma d. e. a városházán ülést tartott, amelyen elhatározták, hogy az egyesület f. hó 17-én rendezendő, nagyszabású jubiláris ünnepségén és a 18-án tartandó évi közgyűlésén egy küldöttség által képviseltetik magukat, amely a következő tagokból áll: Havranek Józsefné és Reé István elnökökből, továbbá Szögyény Marich Julia, R. Flögl Károla, özv. Felmayer Károlyné, Zákics Miklósné, Havranek József r. tagokból.

— **A vármegyei utbizottság** f. hó 6-ikán a vármegyei ház kistermében ülést tartott, amelynek tárgyát a megyei utak fedőanyag-szükségletének 6 évre való biztosítása érdekében az előmunkálatok megbeszélése képezte.

— **A második főszóras.** Legényeink még jóformán ki sem pihenték a sorozás „fáradalmait”, máris újra mérték alá szőlítják őket. Mert hát ebben az évben még egy sorozás lesz. A most bevonult újonckor tulajdonképp a mult évre számítottak, az 1904. évre még nem soroztak. Tavaly nem volt egy sorozás sem, lett az idén kettő. No, de sebai! Hadd menjen, aki katonának való. Az angyalbört fel kell vennie minden ép-kéz-láb embernek, ha a tekintetes bizottság kimondja rá a „tauglik”-ot. Az eddigi megállapodás szerint ez a második sorozás május 24-től június 23-ig történik meg. Május 23-ig kell az önkénteseknek és a családfenntartóknak folyamodniuk.

— **A Vörösmarty-kör** tegnap tartotta közgyűlését, melyen a rendes tárgysorozaton kívül a háznagy választás keltet meglepetésért. Vigyázó Imre 20, dr. Vértés József 15, Gáspár Károly (az eddigi háznagy) 9 szavazatot kapott.

— **A Gazdak Biztosító Szövetkezete** — min-már jeleztük — a Komárommegyei Gazd. Egyet sület lelkes támogatása mellett immár vármegyeinkben is megkezdte ismertető előadásait. — A legközelebbi napokban (valószínűleg e hó 15-én, vasárnap) *Székely Antal* titkár egy négyüléses keretben ismertető előadást tart, amely alkalommal fel fogja világosítani a gazdákat a Szövetkezet céljairól, eddigi működéséről, és elmondja, mily lelkes támogatói a Szövetkezetnek: a miniszterium, a legtöbb gazd. egyesület, számos püspökség, káptalan és nagyon sok főúr. A Gazdak Biztosító Szövetkezete — már szervezeti alapjánál fogva is — olyan erkölcsi tekintéllyel bír, hogy a szövetkezeti eszme diadala iránt első sorban tőle várhatjuk. Kívánatos, hogy a tartandó ismertető előadást minél többen halgassák meg.

— **A kórház választmány** élelmezési albizottsága f. hó 7-én d. e. 11 órakor ismét ülést tartott, még pedig nemcsak kúnn a kórházban, de a vármegyei háznál is. Ez alkalommal az élelmezésre vonatkozó szerződés egyes pontjainak tüzetesebb megbeszélése képezte a tárgyat. A plenum még e hóban ülést tart, amely ülésen azután az albizottság előterjeszt. indítványát.

— **Közigazgatási gyűlés.** A városi közigazgatási bizottság szokott ülését 11-én, szerdán d. e. 10 órakor tartja meg.

— **Az időjárásról.** *Vozáry Pál főmérnök* — Meteor — a következőket jelenti: Május hónap a bolygók állásából következtetve, a terményekre, nem mutatkozik kedvezőnek. A 8-iki csomópont veszedelmes hideg jellege nagy bajt is hozhat, majd a 13-iki csomópont hatásától kezdve meleg ugyan, de száraznak igorkezik az időjárás, ami az ezt megelőző hideg jelleg s a március erős változó időjárása után nem fog kedvező kilátásokat nyújtani az aratásra nézve. A napfoltok megfigyeléséből merített tapasztalatok azt mutatják, hogy a napnak hirtelen, vagy átmeneti, rövidvidebb tartalmu hőváltozásain legnagyobb részét a Napon előfordult erőhatásokból származnak, amennyiben, ha ezen erőhatások folytán minket a Nappal összekötő aether rövidvidebb távú de gyorsabb hullámrezgésekbe hozatik, légkörünk hőmérséklete melegebb lesz, míg ellenben, ha ezen hullámrezgések hosszabb távúakká, de egyszerűsind lassubbakká is válnak, akkor légkörünk lehül. A napfoltok megfigyeléseiből jövő előnyöket a gazdaközönség már most is hasznára fordítaná. Nem kellene mást tennie, mint egy erre alkalmas távcső segítségével e többnyire hirtelen beálló változásokat megfigyelni a Napon, amelynek folytán sok káros meglepetésektől meg lenne kímélve, mert a beálló időváltozás 24—48 órát többnyire késik, de a foltokból több napi biztos következtetéseket is vonhatunk sokszor, ami a vetésnél, kaszálásnál s más egyéb gazdasági teendőknel nagy előnyöket biztosít a gazdának.

— **Baleset.** Sajnálatos baleset érte tegnap délután özv. Say Ferenén urhölgyet Széchenyi utcai lakásán. Szobájában menve elcsúszott s oly szerencsétlenül esett el, hogy ballába bokán felül eltört. Dr. Fanta Adolf és Biebauer Viktor főorvos csakhamar a beteghez érkeztek, bekötötték a sérült lábát s azt reménylik, hogy az agg matrona — a ki mindenki előtt köztiszteltnak örvend — rövid idő múlva visszanyeri egészségét.

— **Hengerezik az Apáca-utcát.** Multkori felszólalásunknak meglelt a kívánt eredménye: megjavítják az Apáca-utca kocsiútját. Reméljük, hogy a Palota- s egyéb utcák javítása sem fog most már sokáig késni! Ez alkalomból egy kérdést intézünk a főmérnök urhoz. Tudja-e, mi az oka annak, hogy Székesfehérvár városnak makadamizott kocsiútjai állandóan annyira rossz-szak, hogy kin rajtuk végigkocsizni? Mert mi tudjuk. Közismert dolog, hogy Fejérvármegye országát az ország legjobb utjai közé tartoznak, addig Székesfehérvár utjai szegénytelenek. Mindez onnan van, hogy a burkoláshoz olyan laza követ használnak, amely egypár hét alatt teljesen porrá török. Nos, a jó kö bányászása sem kerül többé a rossznál. Tessék tehát jó köröl gondoskodni, s akkor jók lesznek az utaink.

— **Lövészegyesületi verseny.** A tegnap lefolyt lövészverseny eredménye: *Fegyverné* az I. díjat Havranek Antal 4-es, a II. díjat Binder Béla 3-as, a III-at Farkas Endre 3-as; a *pisztoly* I. díjat ifj. Fiáth Imre 4-es, a II. díjat ifj. Löwinger Mór 4-es és a III. díjat Binder Béla 4-es találásával nyerte. — Folyó hó 12-ikén, Aldozó-csütörtökön a versenyeket katonazene hangjai mellett folytatják.

— **Drága a hús.** Nemcsak Budapest közönsége olyan szerencsés, hogy méregdrága húst ehetik, de mi is azok vagyunk. Ugy látszik, a mi henteseink sem jobbák a Deákni vászánál, mert ők is olyan rettenetes magára szabták a sertéshus árát, hogy szinte lemondásra kényszerítik annak élvezőit. Rövid idő alatt közel 32 fillérral emelkedett kilogrammként a sertés hús ára. Azt hiszik, emelték a tisztviselőket fizetését, emelkedhetik a hús ára is. Azt kellene meggondolnunk, hogy Székesfehérvár tisztviselőinek nagyon csekély része kapott fizetés-emelést, hiszen itt aránytalanul több a vármegyei, városi és egyéb tisztviselő, mint az állami. Várjanak tehát addig, amíg ezeknek a fizetésé is emelkedik, mert ilyen körülmények közt bekövetkezhetik a mai sztrájkos világban, hogy a husfogyasztó közönség is sztrájkol. Egyébként pedig, amíg visszatérünk e tárgyra, ajánljuk a hatóság figyelmébe.

— **Panaszos levél.** Panaszos levelet kaptunk Pátkáról. A levélíró arról panaszkodik, hogy a május 1-én tartott Szentségimádás alkalmával a két közeli korcsmában olyan zajosan mulattak, hogy az ájtatos hívősegek nem tudta imádkozását méltóképpen elvégezni. Nem az a panasz tárgya, hogy zajosan mulattak a korcsmában, hanem hogy a két korcsmá a templomtól és iskolától alig 20—25 méternyire van. Bocsánatot kérünk, ez ázsiai állapot. Egyenlőre nem szólunk semmit csupán a pénzügyigazgató úr figyelmét hívjuk fel erre az abszurd állapotra.

— **Megszűnt járvány.** Dunapentele község iskoláit — minthogy a kanyaró-járvány immár megszűnt — az alispán újból megnyitotta.

— **Zsebtolvaj.** Rendőrségünknek egy régi ismerőse tette tisztelét a minap városunkban: Puchmann Jenő zsebmetsző. Tulajdonképpen géplakatos lenne, ha „nemesebb hajlamai” nem serkenténék a zsebmetszői pályára. A szerencsétlen fiatalember különben jó család gyermeke; de ma már annyira elzüllött, hogy nincs mód, amely a becsületnek visszaadná.

Gyapju és nyulször kalap

különlegességek 3, 4, 5 koronáért.

Lányka, férfi, fiu szalma-kalapok és sapkák óriási választékban.

Férfi, női és gyermek bőr-csapók.

Jutányos árak! Nagy választék!

Knazovitzky Bélánál

Székesfehérvár.

— **A sztrájk.** A mint néhány nap előtt megirtuk, az ácsok sztrájkjal fenyegetőztek. Igéretüket beváltották, s ma reggel 136 fehérvári ácslegény letette a szerszámot s leült pihenni, kiment mulatni a sóstóra. Hat hónapon keresztül nem dolgoztak a tél miatt, most pedig beszűntették a munkát, mert túlzott igényeiket nem képesek kielégíteni a mesterek. Eddig is vallottuk s most ismét megerősödünk régi nézeteinkben, hogy az ácsok követelése nem maguktól, nem az önmaguk érzett nyomorból sarjadzik, hanem jakabokányiék jelszavaiból kelt életre. Munkájuk a mestereknek sincs. Legfeljebb két-három telepen volt valamelyes dolguk, úgy hogy 36 ember igen szépen elvégezhetné, a vidék ugyszóval teljesen elidegenedett és idegen, vidéki iparosokkal készített épületeit, nálunk az egész városban 4—5 épület emelkednék s most annak is utját vágja a mindent leromboló sztrájk. A mesterek nem mernek munkát vállalni, mert nem tudják, hogy melyik percben hagyják őket cserben segédek. Szerencsétlen félvezetett fiatal emberek tönkreteszik önmagukat is mestereiket is. Követeléseik legfontosabbját, a 40—42 fillér minimális munkabért említettük már. A mesterek — saját állításuk szerint — képtelenek teljesíteni. Van azonban még egy követelés, a mely eredetében a szociáldemokrata apostolokat vallja szülőanyjának, másrészt pedig a lehető legnagyobb abszurdum, a mit elképzelni tudunk. Ez a szakegylet munkaközvetítése. Eddig a mester fogadta meg embereit, azokat, a kiket a munkához alkalmazsoknak talált. Vannak jó munkások, vannak gyenge és vannak rossz munkások. Természetes, hogy az ilyen gyenge és rossz, szóval az alkalmatlan munkásokat nem nagyon szívesen alkalmazsák. A sztrájkolók nem kevesebbet ohajtanak, mint hogy a mesterek ezután csak a szakegylet által kijelölt embereket alkalmazsák. Ha valamelyik mesternak munkásra van szüksége csak a szakegylet által kijelölt embereket alkalmazhatja és pedig nem ilyen vagy olyan fizetéssel, hanem a szakegylet által megállapított 40—44 fillér minimális óránkénti bérről. Hogy a munkás megfeleljen a mester igényeinek, azt nem keresik. Természetes hogy a mesterek ebbe a furcsa vásárba (zsákba macskát) nem mehetnek bele. Így pusztul aztán mind a kettő. Ma már visszaérkezett a vidékről is az a néhány munkás, a kit még alkalmazhattak s nő az elkeseredés mindkét részről.

— **Elkobzott borjú.** A hatóság Saly Antal mézáróstól a közbiztonságon egy 5 hetes borjút kobzott el, mert azt betegnek találta.

Tudnivalók a választói jegyzékekről.

Tekintve azt a körülményt, hogy éppen most folynak a választói nevjegyzékek kiigazítása, illetőleg összeállításra vonatkozó munkálatok, célszerűnek tartjuk elvbarátaink figyelmét felhívni a törvény azon intézkedéseire, melyek a polgároknak az esetleges jogsérelmek orvoslására módot nyújtanak.

Az összehívó küldöttségek a jegyzék kiigazítása alkalmával az újonnan felvettékekről, úgy szintén a kihagyottakról is községenként egy-egy példányban nevjegyzéket készíteni s e jegyzékeket a központi választmánynak megküldeni tartoznak. Egyidejűleg azokat, kiket a választók sorából kihagyandóknak találtak, erről a kihagyás okának közlésével a községi előjáróság útján írásban értesíteni kötelesek.

Figyelmeztessék ennél fogva elvbarátaink a választókat, hogy minden ilyen értesítést haldéktalanul mutassanak meg a vezetőknek, hogy ezek a felszólalás iránti lépéseket megtehessék.

A központi választmány a kerület minden városának, nagyközségének és körjegyzőségnek saját választóinak ideiglenes nevjegyzékét a kihagyottak jegyzékével együtt megküldi s ez alkalmossal az állam hivatalos nyelvén s a szűkség-

hez képest a kerületben tömegesen használt más nyelven is hirdetőményt bocsát ki, melybe felveendő, hogy az összeállított ideiglenes nevjegyzékek hol és mely időben lesznek közszemlélre kitéve; továbbá, hogy ezen nevjegyzékek ellen felszólalni és felszólalás ellen észrevételt tenni lehet; végre, hogy a felszólalások és az azokra tett észrevételek hol és mely határidő alatt adandók be.

A községi előjáróság köteles ezt a hirdetőményt minden községben szokásos módon közzétenni, a nevjegyzékeket pedig valamint a beadott felszólalásokat a kitűzött napon reggeli 8 órától déli 12 óráig, városokban és nagyközségekben a község-házán, kisközségekre nézve a körjegyzőség székhelyén, közszemlélre kitenni, mely idő alatt azokat mindenki megtekintheti és délután 2 órától 6 óráig lemosolhatja.

El ne mulasszák a választók ezt a jogot igénybe venni, s akár személyesen, akár más által meggyőződést szerezni arról, vajjon felvettéke-e a jegyzékek.

A mi a nevjegyzékek közszemlélre való kitételét illeti, erről a törvény úgy intézkedik, hogy annak legkésőbb május hó 5-én kell megtörténnie. Kitehető azonban előbb is, s azért figyelemmel kell kísérni a kitételt napját, mert ettől számítva 10 nap alatt kell beadni a felszólalásokat. Tehát ha május 5-én tétetik ki a jegyzék, akkor a felszólalások május 15-ig adhatók be, az ezekre tett észrevételek pedig május 16-ától 20-ig fogadtnak el.

A nevjegyzék ellen saját személytől illetőleg bárki felszólalhat.

Ezenkívül mindenkinek jogában áll azon választókerületben, melyhez tartozó valamely község nevjegyzékébe felvétel, bármely jogtalan felvételt vagy kihagyás miatt a nevjegyzék ellen felszólalni. A felszólalások a központi választmányhoz írásban adandók be és egy beadványba több egyénnel vonatkozó felszólalás is foglalható. A felszólalónak kiváságára beadványról térítvény adandó.

A központi választmánynak a felszólalásokra vonatkozó minden határozata, melylyel a) valamely felszólalás elutasított, vagy b) valamely név törlése elrendeltetett, vagy c) ha oly felszólalás felett hozott, melyre észrevétel adatott be, annak kézbesítendő, kinek választói jogára a határozat vonatkozik.

Azok, kiknek felszólalása, vagy észrevétele felett a központi választmány határozatot hozott, annak közszemlélre történt kitételét követő 10 nap alatt (július 20-tól 30-ig); azok pedig, kiknek az ily határozatok kézbesítettek a kézbesítéstől számított 10 nap alatt a királyi Curiahoz intézett felelbeszésüket a központi választmány elnökéhez benyújthatják, a felelbeszés írásban nyújtandó be s ahhoz új bizonyítékok is mellékelhetők.

Ezek az azok a törvényes intézkedések, melyek a választók jogait óvják és biztosítják. De nézzetek utána jogainak a választókat, mert „Vigilantibus jura.“ Ismét olyan kormányzati korszakot élünk, melyben ezt az elvet nagyon meg kell szivlelni.

IRODALOM.

Zászlók. Az áprilisi Zászlók híven a tavaszi hangulathoz, friss, ruganyos életkedvvel köszöntött be olvasóihoz. Maga a mindig megújuló cimlap ezuttal új kiindulásra ösztönzi az ifjú lelkeket. Máriás nemzeti lobogó pattogó szárnyai alatt izmos karu leventék röpitik sarkjukat tova a fölkelő nap fényével megaranyozott hullámokon. Érdekes, hogy a két röptől csónak neve éppen „Előre,“ „Ifjuság.“ — Cikk van bőven s kép egész sereg. Elbeszélés a keresztény előidőkből, értekezés a sárka fajról, (ezt maga a Kinát-Japánt bejárta Majláth Géza gróf írta). Leírás a legmagasabb állatról, a condensált ételekről, a huncut Mukiról, a világ legelső labdarugóiról, az orosz-japán háborúról, a villamos lámpa titkairól, a tengeri csatákról, az ifjuság vallásos mozgalmairól, talány, pályázat, komikus és komoly dolgok, Mindez oly alakban és módon, hogy egész család talál olvasni, épülni valót benne. Ebből a szempontból különösen felhívjuk a gondos szülők figyelmét e bámulatos olcsó lapra, melyből mutatóvényszámot ingyen kapnak. 2 korona beküldése ellenében pedig az eddig megjelent összes számokat s a hátralevő kettőt is megküldi a Zászlók kiadóhivatala (Budapest, VII. Damjanich u. 50).

Pályázati hirdetés.

A székesfehérvári felsővárosi kath. óvodához 800 korona fizetéssel, két szoba, konyha, éléskamra és megfelelő mellék-helyiségekből álló lakással javadalmazandó okleveles, róm. kath. vallású óvodónő kerestetik. Dajkartársra kap évenként 288 koronát, az óvoda fűtésére pedig 200 kort. Pályázati határidő: 1904 június 1.

A keresztlevéllel, erkölcsi-, orvosi- és működési bizonyítványokkal felszerelt kérvényhez a folyamodonak családi állapotát bizonyító hiteles okmány is csatolandó. A megválasztandó 1 évig ideiglenesen lesz alkalmazva és állását csak 6 heti felmondás után hagyhatja el. Folyamodványok főtisztelendő Tamás Vilmos esperes-plebános, egyelti elnök urhoz küldendők. Székesfehérvár, 1904. május 9.

Kammel József
egyleti titkár.

HEGYESY GYULA

ZONGORAKÉSZÍTŐ, SZ.-FEHÉRVÁR, SIMOR-UTCA 21.

Elvállalok mindennemű zongorák, pianók stb. javítását, hangolását. 15 évig működtem elsőrangú gyárakban és több év óta önállóan.

52-1

SCHNETZER NÁNDOR

ÜVEG, TÜKÖR ÉS PORCELÁN KERESKEDESE, ÉPÜLET-ÜVEGES SZÉKESFEHÉRVÁR.

A közlő építkezési idejére van szerencsém megnagyobbított üvegtábla raktáramat valamint épület üvegezési műhelyemet a közönség szives jóindulatába ajánlani.

Készítek üvegezést bármely megkívánt üveg minőségből, a legutánosabb árak mellett: 1½ mm. erős- (vagyis közönséges) 2—3 mm erős belga Solin-, homályos-, recés-, színes-, mintázott múmoznik-tükör üveggel stb. tiszta hólyagtalan üveglapokkal, kencetapaszszal (firnis gitt) megtapasztva, mely állandóan tapad s nem pereg le a fáról; üvegtetők s padlásablakokat zsinor és nyers öntött üveggel 5 mm erősségtől 30 mm. erősségig.

Egyáltalában fotórekvésem mindig, hogy mélyen tisztelt megrendelőmet jó anyag s rendes munka által teljesen kielégítem.

10-9

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.